

Č. 7410.

Spořitelny. — Řízení před nss: Není dotčeno subjektivní právo jednotlivých občanů tím, že zsp nevyhoví jejich návrhu na výmaz určitých osob z listiny osob volitelných do výboru obecní spořitelny.

(Nález ze dne 11. září 1928 č. 22.463).

Prejudikatura: Boh. A 6236/27.

Věc: Karel D. a Josef K. v R. proti zemské správě politické v Praze (za zúč. strany Antonína S. a Karla Sch. adv. Dr. Rudolf Rabl z Prahy) o výmaz z kandidátní listiny pro volbu do výboru městské spořitelny.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: Karel D. a J. K. v R. navrhli podáním z 29. prosince 1926 zsp-é v Praze, aby Antonín S. a Kar. Sch. byli vymazáni z listiny osob volitelných do výboru měst. spořitelny v R., kterážto listina byla vzhledem k tomu, že toho času v R. nebylo ob. fin. komise, byla ve smyslu § 7 stanov měst. spořitelny sestavena osp-ou v K. Jako důvod uvedli, že obecní zastupitelstvo v R. bylo pro zjištěné závady v obecním hospodářství zsp-ou v Praze dle § 106 ob. zřiz. rozpuštěno a Antonín S., jenž se jako býv. starosta za toto hospodářství činí zodpovědným, ztratil proto všeobecnou důvěru obyvatelstva, která jest dle § 6 bodu 1 stanov spořitelny předpokladem volitelnosti; proti volitelnosti Karla Sch. mluví prý okolnost, že jest úředníkem filiálky Všeobecné české bankovní společnosti v K. (§ 6 odst. 3 stanov).

Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že neshledává důvodu k nějakému opatření ve smyslu § 7 odst. 5 stanov spořitelny, ježto jednak bylo zjištěno, že námitka nedostatku důvěry vůči Ant. S. (§ 6 bod 1. stanov spořitelny) je nepřipadnou, jednak ohledně volby bankovního úředníka Karla Sch. do výboru spořitelny mohl státní úřad dozorčí k návrhu výboru spořitelny ve smyslu § 6 odst. 3 stanov spořitelny výjimku povolit.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil se nss zabývat především otázkou, zda nař. rozhodnutím mohlo býti vůbec zasaženo do subjektivních práv st-lů.

Právo k rozhodování o žádostech za výmaz ze seznamu osob volitelných úřadu v § 7 stanov přiznané prýští z práva dozorčího, jež bylo v § 18 zák. ze 14. dubna 1920 č. 302 Sb. státní správě vyhrazeno. Tímto zákonem o úpravě právních poměrů spořitelen nebyl jinak pro volbu výboru spořitelny žádný instanční postup stanoven. Má-li tudíž státní správa bdíti nad přesným dodržováním zákonných předpisů, jest nutno, aby do této její kompetence spadl i dozor nad volbou výboru spořitelny a sice od prvního kroku k tomu směřujícího, totiž od sestavování, resp. schválení osob volitelných.

Zamítl-li však žal. úřad žádost dnešních st-lů za výmaz Antonína S. a Karla Sch., jeví se jeho rozhodnutí dle shora uvedeného v podstatě své odepřením výkonu dozorčího práva st-li požadovaného. Na výkon dozorčího práva propůjčeného úřadu k hájení veř. zájmů nemá však dle stále judikatury nikdo nároku, a nemohlo tudíž nař. rozhodnutím, jímž žal. úřad odmítl svého dozorčího práva použití, do subj. práv st-lů býti zasaženo. (Srovn. nál. Boh. A 6236/27.) Není tu proto předpokladu § 2 zák. o ss.